

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต. (2543). เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ ประจำปี เรื่องสุขภาพจิตดีด้วยอีคิว.

นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

กฤษณ์ วิทยาพร. (2542). การบริหารอัจฉริยภาพในการประสานสัมพันธ์. พีเพิล, 11(54), 24-26.

กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2543). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

กริช สืบสนธิ์. (2538). วัฒนธรรมและการสื่อสารในองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2543). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.

กาญจนา ไชยพันธุ์. (2542). การสร้างและพัฒนา EQ เพื่อความสำเร็จในชีวิต. วารสารวิชาการ, 2(12), 2-6.

กุสุมา ภูใหญ่. (2543). การสื่อสาร : การใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิด. รุสมิแล, 18(1), 34-39

คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2542). ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ : ปัจจัยการส่งเสริมความสำเร็จในชีวิต. จัดหางานปริทัศน์, 4(4), 30-31

คมเพชร ฉัตรศุภกุล และผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2544). การสร้างมาตรฐานประเมินและปกติวิสัยของความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จอม ชุ่มชวย. (2540). ความฉลาดทางอารมณ์. การศึกษาปฐมวัย, 1(3), 56-62.

ฉัตรฤดี สุกปลั่ง. (2543). ผลของบุคลิกภาพและเชาว์อารมณ์ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของการให้บริการตามการรับรู้ของหัวหน้างานของพนักงานส่วนหน้าของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ชัยวัฒน์ คุประตกุล. (2542). คลื่นวิทยุ-เทคโนโลยี : มหัศจรรย์แห่งชีวิต(25). สารคดี, 15(176), 178-179.

ชลัดดา ขวัญเมือง. (2542). การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

ดุขฎิ โยเหลา และคณะ. (2543). เอกสารประกอบการอบรมวิชาการ เรื่อง อีคิวกับความสำเร็จในการทำงาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทศพร ประเสริฐสุข. (2542). ความฉลาดทางอารมณ์. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5(1), 19-35.

ทศพร มณีศรีข้า. (2539). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสำหรับครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพย์วัลย์ สุทิน. (2542). การเสริมสร้างและพัฒนา E.Q. ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง
ความฉลาดทางอารมณ์. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.

เทอดศักดิ์ เดชคง. (2543). E.Q. ความฉลาดทางอารมณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

ธนา โกมลภิส. (2527). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : พัทธการอักษรการพิมพ์.

นันทนา วงศ์อินทร์. (2542). การพัฒนาอารมณ์. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องความฉลาด
ทางอารมณ์กับการเสริมสร้างความสำเร็จในชีวิต. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนว
แห่งประเทศไทย.

นิตยา คชภักดี. (2542). EQ กับความสำเร็จในชีวิต. ไลฟ์แอนด์แฟมิลี, 4(38), 109-112.

นิตยา วิโรจนะ. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความพึงพอใจในงาน
ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลดำนิงสะดวก. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาล
ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

บุญทัน ดอกไธสง. (2520). จิตวิทยาผู้นำและมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2536). สถิติวิจัย 1. กรุงเทพฯ : พิชญา เพรส.

ประชุม โพธิกุล. (2543). EQ การทำงานด้วยอารมณ์ที่ชาญฉลาด. วารสารเพิ่มผลผลิต, 40(43),
28-40

ปริญญช เลือสินวล. (2545). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา
เหตุผลและอารมณ์ เพื่อพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคต ของนักเรียนที่มาจากครอบครัว
แตกแยก โรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
บูรพา

ปริญพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2521). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพฯ.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2542). คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ EQ. วารสารแนะแนว, 5(1), 15-17

พรจิตร ธนจิตศิริพงศ์. (2543). ผลการใช้ศิลปบำบัดร่วมกับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎี
พิจารณาเหตุผลและอารมณ์ เพื่อพัฒนาความรู้คิดและอารมณ์ ของเยาวชนในสถานฝึก
และอบรมบ้านกรุณา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา

พรนพ พุกกะพันธุ์. (2544). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดิวท์.

พรณี บุญประกอบ, (2542). การเสริมสร้าง EQ ในโรงเรียน, ใน เอกสารประกอบการอบรมวิชาการประยุกต์ เรื่อง EQ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในสหัสวรรษใหม่. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.

พระราชวรณี (ประยูร ธมมจิตตโต). (2542). อีคิวในแนวพุทธศาสนา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5(1), 7-13.

พวงทอง อินใจ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลดำเนินสะดวก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัทราวุธ รักกลิน. (2544). ผลการใช้โปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์กับการควบคุมตนเองต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มัลลิกา ต้นสอน. (2544). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

โยธิน คันสนยุทธ. (2535). มนุษย์สัมพันธ์จิตวิทยาการทำงานในองค์การ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). สถิติทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เรียบ ศรีทอง. (2539). มนุษย์สัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

วรภัทร์ ภูเจริญ. (2543). 100 เครื่องมือการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ร่วมด้วยช่วยกัน.

วิชุดา บำรุงยศ. (2544). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตายของผู้ป่วยเอดส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชัย แหวนเพชร. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : อรรถกมล.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิฑูรย์ ตันศิริคงคล. (2542). AHP กระบวนการตัดสินใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก. กรุงเทพฯ : กราฟฟิค แอนด์ ปรีนติ้ง.

วินิจ เกตุขำ. (2535). มนุษย์สัมพันธ์สำหรับผู้บริหารยุคใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิภาพร มาพบสุข. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วิลาสลักษณ์ ชั่ววลี. (2542). การพัฒนาสติปัญญาทางอารมณ์เพื่อความสำเร็จในการทำงาน.

วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5(1), 37-50.

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). เซวน์อารมณ์ (EQ) : ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในชีวิต. กรุงเทพฯ :
เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย และอุสา สุทธิสาคร. (2542). การศึกษาวิจัยเรื่อง องค์ประกอบด้านชีว
ประวัติของนักศึกษา กับความสามารถด้านเซวน์อารมณ์ : ความจริงของชีวิตที่มีใช้
แพร่ช่นนิยม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

คันสนีย์ จัตรคุปต์. (2543). การพัฒนาคุณลักษณะทางอารมณ์. วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษา
เอกชน, 10(92), 2-3.

ศรีสุรางค์ ทิณะกุล. (2542). การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

สมพร สุทัศน์ีย์, ม.ร.ว. (2541). การติดต่อสื่อสารและการสร้างมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : สำนัก
สภาสถาบันราชภัฏ.

_____. (2544). จิตวิทยาอุตสาหกรรม ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2542). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์.
กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สาลิกา เมธนาวิน. (2543). องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ของพยาบาลในการปฏิบัติ
การพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิจัยและพัฒนาหลัก
สูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สายสุณีย์ สุกรเดมิย์. (2542). ศึกษาเปรียบเทียบเซวน์ปัญญากับเซวน์อารมณ์ของวิศวกร ครู
พยาบาล นักร้อง และพระสงฆ์ ที่ประสบความสำเร็จ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรภี หนูเรียงสาย. (2544). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มและโปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อ
ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพรักษมาตาวิทยา
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุदारัตน์ หนูหอม. (2543). อิทธิพลของเชาวน์อารมณ์ที่มีต่อความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญ
ความเครียดของพยาบาล ศึกษาเฉพาะกรณีศึกษาโรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรรณณี ลัดคนวณิช. (2543). การจัดการและการสื่อสารในปี ค.ศ. 2000. วารสารนักบริหาร, 20(1),
54-58.

แสงอุษา โลจนานนท์ และกฤษณ์ รุยาพร. (2543). การบริหารอารมณ์ด้วยรอยยิ้มแบบไทย ๆ.
กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์.

อรพรรณ พรสีมา. (2543). การคิด. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาทักษะความคิด.

อารี เพชรผุด. (2521). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : พับลิซิง.

อัจฉรา สุขารมณ์, วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลย์ และอรพิน ชูชม. (2543). รวบรวมความวิชาการเรื่อง อีคิว.
กรุงเทพฯ : DESKTOP.

อุสา สุทธิสาคร. (2542). การฝึกทักษะทางอารมณ์ (Emotional coaching). กรุงเทพฯ : ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
เอกสารประกอบการสัมมนา.

อุสา สุทธิสาคร และวีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินเชาวน์
อารมณ์ของนักศึกษาด้วยแบบทดสอบของ Baron. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

Alarracin, D., & Robert, S. W. (2000). Attitudes and social cognition. *Journal of
Personality and Social Psychology*, 79(1), 5-22.

Abrahamsen, D. (1958). *The road to emotional maturity*. New Jersey : Prentice Hall.

Baron, R. (1997). *The road quotient inventory (EQ) : Technical manual*. Toronto
Canada : Multi-Health Systems.

Barnard, C. L. (1968). *The function of the executive*. Massachusettes : Harvard
University Press.

Cooper, R. K.. (1997, December). Applying emotional intelligence in work place.
Training & Development, 31-38.

Cooper, R. K., & Sawaf, A. (1997). *Executive EQ : Emotional intelligence in leadership
and organization*. New York : Grosset & Putnum.

Donalson, J. (1997, June). Executive intelligence test. *Edmonton Journal*.

- Fagley, N.S., & Miller, P.M. (1987). The effects of decision framing on choice of risk vs. certain option. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 39, 264-277.
- Francis, D. (1990). *Effective problem solving*. London : Routledge.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence : Why it can matter more than IQ*. New York : Bantam Books.
- _____. (1997). *Healing emotions : Conversations with the Dalai Lama on mindfulness, emotions, and health*. Boston : Shambhala.
- _____. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York : Bantam Books.
- Greenberg, M. T., & Snell, J. L. (1997). Brain development and emotional development : The role of teaching in organization of the frontal lobe. In P. Salovey, & D. J. Stuyter (Eds.), *Emotional development and emotional intelligence*. New York : McGraw-Hill.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical methods for psychology* (4th ed.). America : Greg Hubit Bookwords.
- Leavitt, H. J., & Mueller, R. A. H. (1951). Some effects of feedback on communication. *Human Relations*, 4(04), 401-410.
- Matlin, M. (1983). *Cognition*. New York : Holt-Saunders Japan.
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotion intelligence. In P. Salovey, & D. J. Stuyter (Eds.), *Emotional development and emotional intelligence : Educational implications*. (pp. 3-31). New York : Basic Books.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. (1997). Competing models of emotional intelligence. In R. J. (Ed.), *Handbook of human intelligence*, Sternberg. New York : Cambridge.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for competence rather than for intelligence. *American Psychologist*, 25, 1-4.
- Mintzberg, H. (1975). The manager's job : Folkland and fact. *Harvard Business Review*, 53(4), 49-61.
- Porter, L. W., Lawler, E.E., & Hackman, J. R. (1975). *Behavior in organization*. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha.

Stanley, J, Baran, & Davis, D. K . (1995). *Mass communication theory*. Belmont
Carifornia : Wadsworth Publishing Company.

Strenberg, R. T., & Baron, J. (1985). A statewide approach to measuring critical
thinking skills. *Education Leadership*, 43(12), 40-43.

Seligman, M. (1998). *Learned optimism*. New York : Simon and Schuster Inc.

Simon, H. A. (1959). Theory of decision-making and behavior science. *American
Economic Review*, 49, 11-14

Thorndike, E. L. (1920). Intelligence and its uses. *Harper's Magazine*, 140, 227-235.

Vroom, V., & Yetton, P. (1973). *Leadership and decision making*. Pittsburgh : University
of Pittsburgh Press.

Watzlawick, P., Beavin, J. H, & Jackson, D. D. (1967). *Pragmatics of human
communication*. New York : W.W. Norton and Co.

Wechsler, D. (1940). *The range of human capacities*. New York : Hafner.

Weisinger, H. (1998). *Emotional intelligence at work : The untapped edge for success*.
San Francisco : Jossey-Bass.